

Introducere: Poziția noastră ca și creștini pe pământ (1)

Cetățeni ai cerului pe pământ

Cuprinsul

Poziția noastră pe pământ.....	1
Creștinii nu sunt călugări.....	2
Trei factori.....	2
Creația	3
Căderea în păcat	3
Crucea lui Hristos.....	4

Poziția noastră pe pământ

Undeva în univers, într-una dintre nenumăratele galaxii, la aproximativ 30.000 de ani-lumină de centru, se află o sferă de foc cu un diametru de aproape 1,5 milioane de kilometri. La o distanță de 150 de milioane de kilometri, o orbitează o mică bilă, care măsoară doar 1,09% din dimensiunea acestei sfere. Această mică bilă se numește Pământ și pe ea trăiesc aproximativ patru miliarde de oameni.¹

Printre acești oameni se află și creștini. Numai Dumnezeu știe câți sunt, dar ei există: oameni care în viața lor L-au întâlnit pe Dumnezeu viu, Creatorul și Întreținătorul acestui univers impresionant. Oameni care au descoperit că acest Dumnezeu îi iubește și că El Și-a trimis pe singurul Fiu pe acest pământ pentru a muri pentru ei. Oameni care au păcătuit (ca toți ceilalți) și pe care îi aștepta judecata lui Dumnezeu, dar care acum știu că Dumnezeu a făcut această judecată asupra lui Isus Hristos. În cele din urmă, oameni care știu că soarta lor nu se limitează la acest mic glob pământesc, ci care tânjesc după o casă veșnică în cer, în locuința lui Dumnezeu.

Așa stăm noi, creștinii, pe acest pământ. Deși încă stăm cu picioarele pe pământ, ochii noștri văd mai departe, ei privesc în sus, spre cer! Suntem în lume, dar suntem pe drumul spre cer; suntem cetățeni ai cerului, dar ne aflăm încă pe pământ.

Suntem pe drum, dar nu *suntem* încă în cer și nici nu putem pretinde că am fi. În fiecare zi intrăm în contact cu lucrurile acestei lumi: citim ziare, ne facem treaba zilnică, suntem abordați de partide politice care vor să ne câștige votul, citim cărți, mergem la școală, avem timp liber și vacanțe ... Pe scurt: poate că nu suntem pământești, dar ne aflăm cu siguranță pe pământ. Și fiecare dintre noi, fie că suntem directori de bancă, profesori, asistente medicale, gospodine, mecanici, profesori universitari sau elevi, trebuie să ne definim atitudinea față de lume ca și creștini: ca cetățeni ai cerului, care se află temporar pe acest pământ. Trebuie să ne întrebăm cum vrea Dumnezeu să trăim în această lume.

¹ Nota redacției: Rețineți aici și în alte locuri că această carte a fost publicată în 1980.

Creștinii nu sunt călugări

Călugării pot fi creștini, dar creștinii nu sunt călugări. Problema relației noastre cu lumea nu poate fi rezolvată retrăgându-ne într-o mănăstire. Dumnezeu nu vrea să ne transforme în pustnici! Și totuși, încă de la începuturile creștinismului, au existat oameni care au ales această cale. Pavel din Alexandria s-a dus în deșertul din Egiptul de Sus. Antoniu din Coma s-a închis timp de zece ani într-o capelă funerară și apoi a trăit douăzeci de ani într-un castel distrus. Pahomios s-a retras împreună cu alții pe o insulă din Nil. Și toate acestea încă din secolul al IV-lea al erei noastre! Este cunoscut faptul că mai târziu s-a dezvoltat un întreg sistem monahal.

În același timp, au existat și alții care erau departe de a evita lumea. Ei erau de părere că Împărăția lui Dumnezeu venise deja pe pământ; credeau că tocmai sarcina creștinilor era să răspândească Împărăția lui Dumnezeu în această lume și, prin urmare, să se angajeze în toate domeniile vieții pentru promovarea intereselor lui Dumnezeu: în societate, în politică, în cultură și așa mai departe. Cei care priveau în jur la sfârșitul secolului al XIX-lea și la începutul secolului al XX-lea în Olanda vedeau organizații creștine apărând ca ciupercile după ploaie: partide politice creștine, syndicate creștine, cluburi sportive creștine, organizații culturale creștine și așa mai departe.

Este totul cu adevărat potrivit? Pentru mulți, pare a fi ceva firesc. Există însă și creștini care – pe bună dreptate – pun un accent puternic pe chemarea cerească a creștinului. Dar nici pentru ei acesta nu este ultimul cuvânt. Mai ales în vremea noastră, nimeni nu poate evita întrebarea care este poziția pe care noi, creștinii, trebuie să o ocupăm pe pământ. Toată lumea are de-a face cu aceasta; întrebările sunt atât de stringente în zilele noastre, încât nu pot fi respinse pur și simplu cu referire la faptul că suntem cetățeni ai unui Împărăției în cer. Ce ar trebui să facă o asistentă medicală care se confruntă în munca sa cu metode și terapii inacceptabile pentru un creștin? Ce ar trebui să facă un student care vede că știința, pe care o studiază, este impregnată de filosofia ateistă? Ce ar trebui să facă un om de afaceri care, fie că vrea sau nu, este implicat în negocieri salariale în calitate de director al unei mari companii? Ce ar trebui să facă un tehnician de întreținere, care este supus unei presiuni morale și juridice puternice pentru a se alătura unui sindicat a cărui politică nu o poate aproba ca și creștin? Ce ar trebui să facă un fermier care este presat de grupurile ecologiste să nu folosească îngrășăminte artificiale pe bază de fosfați, dar care vede că rezultatele micii sale întreprinderi scad dacă urmează acest sfat? Ce ar trebui să facă un comerciant care este presat de asociația sa de comercianți cu amănuntul să participe la o acțiune de protest împotriva noilor reglementări comunale? Ce ar trebui să facă un agent de vânzări care ar putea să-și crească semnificativ cifra de afaceri dacă ar putea să recurgă la câteva mici trucuri comerciale?

Desigur, am putea pur și simplu să închidem ochii și să „ne facem datoria”, dar aceasta nu este o soluție. Nu, tocmai în timpul nostru este extrem de important să devenim conștienți de poziția noastră pe acest pământ. Unde ne aflăm și ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre aceasta? Și cum punem asta în practică?

Trei factori

De-a lungul istoriei lumii până în prezent, au avut loc trei evenimente importante, care și-au lăsat amprenta și care sunt decisive pentru poziția pe care trebuie să o ocupăm astăzi ca și creștini pe pământ. Cine nu ține seama de unul dintre aceste trei evenimente, va avea o imagine complet greșită despre poziția noastră pe pământ.

Creația

În primul rând este creația. La început este Creatorul, Dumnezeu atotputernic, personal, infinit. „Toate au fost create prin El și pentru El” (Coloseni 1.16). El este originea, dar și scopul întregii creații. El a creat totul și intenția Lui era ca întreaga creație să-I slujească spre gloria Lui. „El este mai înainte de toate și toate se mențin prin El” (Coloseni 1.17). Dumnezeu a existat dintotdeauna, chiar înainte ca această creație să existe, și El va exista întotdeauna, chiar și atunci când nu va mai rămâne nimic din această creație. Ceea ce se vede – lucrurile acestei creații – este trecător, dar ceea ce nu se vede este etern (2 Corinteni 4.18). Realitatea, pe care o putem percepe, nu este absolută. Dumnezeu nu este totalitatea universului, ci El este în afara și mult deasupra lui. Putem exprima aceasta și astfel: El este transcendent; El Însuși nu face parte din propria Sa creație.

Din aceasta se pot deduce două principii extrem de importante:

1. Dacă totul este trecător, ceea ce trăim aici pe pământ devine extrem de relativ. Când realizăm aceasta, ne atașăm mult mai puțin de lucrurile materiale. „Dar spun aceasta, fraților: timpul s-a scurtat. De acum, și cei care au soții să fie ca și cum n-ar avea; și cei care plâng, ca și cum n-ar plânge; și cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei care cumpără, ca și cum n-ar stăpâni; și cei care se folosesc de lume, ca și cum nu s-ar folosi deplin de ea; deoarece chipul lumii acesteia trece.” (1 Corinteni 7.29-31).
2. În al doilea rând (și aceasta este cealaltă față a monedei), această lume nu a luat naștere din ceva impersonal plus timp plus întâmplare, așa cum vor evoluționiștii să ne facă să credem. Existența în această lume nu este deci lipsită de sens, ci tocmai plină de sens. Dumnezeu a creat totul pentru propria Sa glorie și El susține totul: „El susține toate prin Cuvântul puterii Lui” (Evrei 1.3). Ceea ce se întâmplă aici pe pământ și în viața noastră este, într-adevăr, trecător, dar nu lipsit de importanță; căci universul este locul în care Dumnezeu vrea să reveleze „eterna Sa putere și divinitate” (Romani 1.20), iar pământul este locul în care gloria Sa morală a fost revelată prin Domnul Isus (Ioan 17.4) și unde noi putem acum să-L glorificăm pe Dumnezeu în trupul nostru (1 Corinteni 6.19).

Pentru a atinge acest scop, trebuie să respectăm legile pe care Dumnezeu le-a stabilit în creația Sa. Respectul pentru viață, un loc central pentru căsătorie și o utilizare atentă a resurselor acestei lumi sunt câteva dintre lucrurile care rezultă din aceasta.

Căderea în păcat

Al doilea factor, care determină poziția noastră pe pământ, este tristul fapt că creația lui Dumnezeu nu mai este în toată splendoarea ei, așa cum era la început. În Grădina Eden, Adam și Eva au căzut în păcat. Acest fapt are consecințe de anvergură. Nu putem pretinde că nu a avut loc căderea în păcat; căutăm, ca odinioară poetul englez Milton, în zadar *Paradise lost* [*Paradisul pierdut*]. Trăim într-o lume marcată de păcat și de consecințele sale; trăim în mijlocul unei omeniri căzute; trăim într-o creație supusă deșertăciunii și trecerii (Romani 8.20,21). Calea de întoarcere este definitiv blocată; heruvimul, care păzește intrarea în grădina Eden cu o sabie de foc, arată aceasta în mod clar (Geneza 3.24). „Înapoi la natură”, este motto-ul multor mișcări ale timpului nostru: Termenul „macrobiotic” era încă larg necunoscut acum câteva decenii, iar astăzi [la sfârșitul anilor 1970] îl citim zilnic în ziare. Trebuie însă să fim conștienți că o „întoarcere la natură” este posibilă doar într-o măsură foarte limitată. Căderea în păcat este un fapt de neșters în istoria omenirii.

Crucea lui Hristos

Al treilea mare eveniment din istoria lumii – și pe departe cel mai important – este moartea pe cruce a Domnului nostru Isus Hristos. Acest eveniment este într-adevăr decisiv pentru poziția noastră pe pământ. Vom vedea cum Scriptura descrie poziția noastră ca și creștini pe pământ din patru perspective diferite, și toate acestea au legătură cu rezultatele mărețe ale lucrării lui Hristos pe cruce.

1. În primul rând, Epistola către Efeseni ne învață că Dumnezeu „ne-a așezat împreună în locurile cerești, în Hristos Isus” (Efeseni 2.6). Biserica este un trup ceresc, iar mădularele ei au fost alese înainte de întemeierea lumii pentru o poziție cerească. Consecința este că noi nu aparținem pământului, că suntem „străini” pe pământ. Aceasta este o consecință a lucrării pe care Domnul Isus a săvârșit-o pe Golgota *pentru gloriificarea* lui Dumnezeu.
2. În scrierile sale, Ioan subliniază că există o contradicție între ceea ce este „din lume” și ceea ce este „de la Tatăl” (1 Ioan 2.16). Aceasta are legătură cu învățătura lui Ioan; el vrea să ne învețe că avem părtășie cu Tatăl și cu Fiul. În Epistola către Efeseni, Pavel vorbește despre poziția noastră cerească; în Ioan 13-17 și în epistolele sale, Ioan vorbește despre binecuvântările de care ne bucurăm în această poziție. Deci, și acest lucru are legătură cu lucrarea Domnului Isus pentru gloriificarea lui Dumnezeu.
3. Pentru poziția noastră ca și creștini pe pământ, este foarte important ceea ce spune Noul Testament despre Împărăția lui Dumnezeu. Ne aflăm în această Împărăție, care va fi revelată definitiv în glorie abia la revenirea lui Isus Hristos. Faptul că această revelare a trebuit să fie amânată pentru viitor are legătură cu faptul că Isus Hristos a fost respins și răstignit și, chiar și după aceea, a fost respins de iudei ca Domn glorificat (compară cu Faptele apostolilor 3.12-26). De aceea, Împărăția ia o formă foarte deosebită în această perioadă.
4. Cei care privesc crucea de la Golgota văd astfel ceva foarte grav: Domnul Isus Hristos a fost respins de lume; oamenii acestei lumi nu-L acceptă ca Împărat. Noi, creștinii credincioși, suntem singurii care recunoaștem autoritatea Lui. Oamenii din jurul nostru nu vor să știe nimic despre autoritatea lui Hristos. Drept urmare, în această perioadă suntem *străini* și *rezidenți* pe pământ; despre aceasta vorbesc, de exemplu, cele două epistole ale lui Petru și Epistola către Evrei. Acest aspect are legătură cu moartea pe cruce a Domnului Isus, care este respins de lume.

Să analizăm mai îndeaproape cele patru aspecte menționate aici. Este important să reținem că punctele 1 și 3 se referă la poziția noastră fundamentală, iar punctele 2 și 4 se referă la ceea ce experimentăm în această poziție.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/einleitung-unsere-stellung-als-christen-auf-der-erde-1-a18488.html>

Titlul original: „,I – Inleiding”

în *Hemelburgers op Aarde: De levenspraktijk van christenen in deze wereld*,

Vaasen: Medema, 1980, pag. 7–15.